

Sygn. akt IV Ka 639/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 grudnia 2013 roku.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSA Stanisław Tomasiak (spr.)

Sędziowie SO Sławomir Gosławski

SO Tomasz Ignaczak

Protokolant Agnieszka Olczyk

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Piotrkowie Trybunalskim Violetty Włodarczyk

po rozpoznaniu w dniu 3 grudnia 2013 roku

sprawy **B. S.**

oskarżonego z art. 280 § 1 kk, z art. 288 § 1 kk, z art. 190 § 1 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim

z dnia 11 września 2013 roku sygn. akt VII K 250/13

na podstawie art. 437 § 2 kpk, art. 438 pkt 1 kpk, art. 624§ 1 kpk, art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity: Dz. U. Nr 49 poz. 223 z 1983 roku z późniejszymi zmianami) **zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że**

- w związku ze skazaniem oskarżonego B. S. za czyn opisany w punkcie I aktu oskarżenia za podstawę prawną rozstrzygnięcia zawartego w punkcie 6 wyroku przyjmuje przepis art. 33 § 2 kk;

w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje mocy;

zwalnia oskarżonego od opłaty za drugą instancję i zwrotu wydatków poniesionych przez Skarb Państwa w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt IV Ka 639/13

UZASADNIENIE

B. S. został oskarżony o to, że

I. dnia 29 grudnia 2012 roku o godz. 20:00 w P. przy ul. (...)dokonał rozboju na osobie byłej konkubiny K. P. (1)w ten sposób, że znajdując się w stanie po spożyciu alkoholu wszedł na teren sklepu sieci (...), gdzie pokrzywdzona jest ekspedientką i używając przemocy: bijąc pięścią w twarz, głowę oraz niszcząc przy tym wyposażenie sklepu dokonał kradzieży butelki whisky (...)o pojemności 1 litra i wartości 59,99 złotych i dwóch paczek papierosów (...)o wartości

60 zł, w wyniku czego K. P. (1)doznała zasinienia powieki górnej prawego oka i obrzęku nasady nosa, czym działał na szkodę K. P. (2)i agentki sklepu (...)

tj. o czyn z art. 280 § 1 kk

II. w dniu 29 grudnia 2012 roku o godz. 20:00 w P. przy ul. (...)dokonał zniszczenia wyposażenia sklepu, artykułów monopolowych i spożywczych sklepu sieci (...)w ten sposób, że znajdując się w stanie po spożyciu alkoholu w obecności byłej konkubiny K. P. (1)w trakcie awantury, zniszczył drukarkę kasy fiskalnej, wagę sklepową, monitor i skaner, a następnie rzucając puszką z piwem potłukł stojące na ladzie butelki z alkoholami i zniszczył słodycze, wyrządzając tym samym szkodę na łączną kwotę 7600 złotych czym działał na szkodę agentki sklepu (...)

tj. o czyn z art. 288 § 1 kk

III. w okresie od godziny 22:33 do godziny 00:02 w dniu 29 grudnia 2012 r. w P.wysyłając sms-y z telefonu komórkowego o numerze (...) do byłej konkubiny K. P. (1)na jej numer (...), groził jej pobiciem i pozbawieniem życia, które to groźby z uwagi na poprzednio dokonane zniszczenie wyposażenia sklepu i rozbój wzbudziły u pokrzywdzonej uzasadnioną obawę ich spełnienia

tj. o czyn z art. 190 § 1 kk

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim wyrokiem z dnia 11 września 2013 roku w sprawie VII K 250/13:

1. oskarżonego B. S. uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie I i za to na podstawie art. 280 § 1 kk wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;
2. oskarżonego B. S. uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie II i za to na podstawie art. 288 § 1 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
3. oskarżonego B. S. uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie III i za to na podstawie art. 190 § 1 kk wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
4. na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 kk powyższe kary połączył i wymierzył oskarżonemu karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;
5. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 pkt 1 kk, art. 73 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu na okres próby 5 (pięciu) lat, oddając go w tym czasie pod dozór kuratora;
6. na podstawie art. 71 § 1 kk wymierzył oskarżonemu karę 60 (sześćdziesiąt) stawek dziennych grzywny, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych;
7. na podstawie art. 46 § 1 kk orzekł o obowiązku naprawienia szkody przez oskarżonego B. S. na rzecz pokrzywdzonej J. K. poprzez zapłatę kwoty 1.000,00 (jeden tysiąc) złotych;
8. na podstawie art. 65 § 3 kpk pozostawił powództwo cywilne bez rozpoznania;
9. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania od dnia 30 grudnia 2012 roku do dnia 31 grudnia 2012 roku, przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny;
10. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 90,00 (dziewięćdziesiąt) złotych tytułem poniesionych wydatków oraz kwotę 420,00 (czteryście dwadzieścia) złotych tytułem opłaty.

Postanowieniem z dnia 19 września 2013r. w sprawie VII K 250/13 Sąd Rejonowy w P. sprostował oczywistą omyłkę pisarską w wyroku tegoż Sądu z dnia 11 września 2013r. w sprawie VII K 250/13 w ten sposób, że miejsce błędnie wpisanej w punkcie 6 podstawy art. 71 § 1 kk wpisał prawidłowo art. 33 § 2 kk (k. 113).

Postanowieniem z dnia 29.10.2013r. Sąd Rejonowy w P. przychylił się do zażalenia na postanowienie z dnia 19 września 2013r. w sprawie VII K 250/13 o sprostowaniu oczywistej omyłki pisarskiej i uchylił to postanowienie.

Apelację od powyższego wyroku wniósł Prokurator Prokuratury Rejonowej w Piotrkowie Tryb.

Apelacja Prokuratora została wywiedziona z podstawy art. 438 pkt 1 kpk i wyrokowi zarzuciła naruszenie prawa materialnego - art. 33 §2 kk, poprzez zaniechanie orzeczenia kary grzywny, na podstawie wskazanego wyżej przepisu, za czyn I popełniony w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, gdzie orzeczenie kary grzywny za wszystkie zarzucane B. S. czyny nastąpiło jedynie na podstawie art. 71 §1 kk.

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie 60 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda na podstawie art. 33 § 2 kk za czyn I popełniony w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

Na rozprawie apelacyjnej w dniu 3 grudnia 2013 roku:

Prokurator Okręgowy Prokurator popierał skargę apelacyjną Prokuratora Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z tą modyfikacją konkluzji, że wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie za czyn opisany w punkcie I wyroku kary grzywny w wysokości 60 stawek dziennych po 20 złotych każda, w pozostałym zakresie wnosił o utrzymanie zaskarżonego wyroku w mocy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Skarga apelacyjna Prokuratora Rejonowego zmodyfikowana na rozprawie apelacyjnej przez Prokuratora Okręgowego zasługuje na uwzględnienie poprzez zmianę podstawy prawnej wymiaru kary grzywny za czyn opisany w punkcie I aktu oskarżenia .

Od lat w doktrynie i orzecznictwie prezentowane jest stanowisko, że wymierzenie kary grzywny na podstawie art. 71 § 1 kk jest możliwe, jeżeli nie ma innej podstawy prawnej orzeczenia takiej kary. W przedmiotowej sprawie B. S. niewątpliwie popełnił przestępstwo opisane w punkcie I w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Zatem orzeczenie kary grzywny powinno nastąpić na podstawie art. 33 § 2 kk. Błędem Sądu meriti było to, iż nie wskazał w związku z jakim czynem wymierzył karę grzywny oraz podał błędną podstawę prawną – art. 71 § 1 kk. Sam Sąd I instancji próbował zmienić przedmiotowy wyrok wydając postanowienie o sprostowaniu podstawy prawnej wymiaru kary grzywny. Słusznie jednak uchylił swoją decyzję w związku z zażaleniem Prokuratora.

Z uwagi na powyższe Sąd Odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że w związku ze skazaniem oskarżonego B. S. za czyn opisany w punkcie I aktu oskarżenia za podstawę prawną rozstrzygnięcia zawartego w punkcie 6 wyroku przyjął przepis art. 33 § 2 kk.

W pozostałej części Sad Okręgowy utrzymał wyrok w mocy jako słuszny i dopowiadający przepisom prawa.

W oparciu o przepisy powołane w sentencji wyroku Sąd Okręgowy zwolnił oskarżonego od opłaty i wydatków poniesionych przez Skarb Państwa w postępowaniu odwoławczym, uznając, że ich uiszczenie z powodu zmiany zaskarżonego wyroku, zawinionej przez Sąd I instancji byłoby niesłuszne.